

[P. N. Petersen (Røje).]

Lovforslagets første Behandling, hvor jeg sagde, at rent principielt maa netop disse Ting være undtaget, idet det er en naturlig Forudsætning for at faa disse Laan, at de paagældende er i Stand til at klare deres almindelige Forpligtelser. Noget andet er — det understregede jeg ved Lovforslagets første Behandling —, at efter at Indtægterne ved de Besætningsreduktioner m. v., som har fundet Sted nu i Efteraaret, er ophørt, kan maaske adskillige af dem, som vi populært kalder saneringsmodne, komme i store Vanskeligheder. Da mener jeg, der er Anledning til fra Administrationens Side at tage skønsomt Hensyn til disse Forhold, og jeg har ogsaa Indtryk af, at det vil ske.

Derimod er der noget andet, som jeg for mit Vedkommende maa beklage, at det ikke lykkedes at faa gennemført i Udvalget, nemlig en Bestemmelse om en vis afdragsfri Periode. Efter den oprindelige Lov havde man en Tidsfrist paa 5 Aar, inden man skulde begynde at afdrage disse Laan, medens det ifølge det foreliggende Lovforslag bliver saadan, at man kan vente med at indgive sit Andragende indtil 1. April 1943, men alligevel skal begynde at afdrage den 1. Juli 1943. Man kan med andre Ord i saa Fald blive nødt til at begynde at afdrage, inden det i de allerfleste Tilfælde er lykkedes at faa Sagerne helt i Orden. Vi har drøftet dette i Udvalget, og man har fra anden Side, navnlig fra den højtærede Landbrugsministers, fremhævet, at en Ændring heraf vilde volde store Vanskeligheder, hvilket ogsaa fremgaar af Bemærkningerne til Lovforslaget. Jeg erkender, at disse Vanskeligheder er til Stede, og at de maaske vilde medføre Nødvendigheden af en ny Serie, eller hvordan det nu skulde ske. Disse Kendsgerninger har jeg højet mig for, og jeg kan altsaa anbefale Lovforslaget i den Skikkelse, det faar efter Vedtagelsen af de stillede Ændringsforslag.

Formanden: Paa Landbrugsministerens Vegne har den højtærede Finansminister Ordet.

Finansministeren (V. Buhl): Jeg skal efter Landbrugsministerens Anmodning takke Udvalget for dets Indstilling.

Med Hensyn til det Spørgsmaal, som blev stillet af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget vedrørende Ændringsforslag Nr. 2, maa jeg henholde mig til den Udtalelse, som er fremsat af den ærede Ordfører for Udvalget, idet jeg gaar ud fra, at denne Udtalelse blev fremsat paa Grundlag af de

Forhandlinger, der i Udvalget er ført med Landbrugsministeren.

Jeg skal i øvrigt kun med Hensyn til det Spørgsmaal, som det ærede Medlem Hr. J. S. Foget rejste angaaende Konvertering, sige, at saaledes som Markedsforholdene ligger i Dag, kan dette Spørgsmaal ikke siges at være aktuelt. Om det kan blive det, er en anden Sag.

J. S. Foget: Jeg beklager det Svar, som Ministeren gav med Hensyn til Ændringsforslag Nr. 2; det var ikke fyldestgørende. Men det er selvfølgelig forstaaeligt, at Ministeren ikke vil gaa nærmere ind paa det, da han vel ikke har deltaget i Forhandlingerne om Sagen i Udvalget. Jeg kan imidlertid ikke fragaa den Opfattelse, at Bestemmelsen er saa rigoristisk affattet, at den vil bevirke, at efterstaaende Prioritetshavere, der frivilligt vil gaa med til at rykke tilbage, ikke kan gøre dette.

Naar Ministeren siger, at Spørgsmaalet om Konvertering, som Markedsforholdene ligger, i Øjeblikket ikke er aktuelt, maa jeg beklage dette, for det vil altsaa sige, at Ministeren, der i finansielle Spørgsmaal repræsenterer Regeringen, afviser, at man fra Regeringens Side vil være med til at gennemføre en Konvertering netop nu, hvor der er Mulighed for det. Nu, hvor Obligationerne staar højt, nægter Regeringen altsaa at gaa med til en Konvertering, medens man i sin Tid, da man selv forkvaklede det, sagde, at man vilde gennemføre en Konvertering, og saa bagefter skændtes om, hvem der var Skyld i, at den ikke blev gennemført. Jeg beklager dette Ministerens Standpunkt, og jeg haaber ikke, det deles af hele Regeringen — jeg haaber, det snart maa blive ændret.

Jefsen Christensen: Jeg vil gerne angaaende det Spørgsmaal, der er rejst af det ærede Medlem Hr. J. S. Foget, om, hvorvidt man ikke i Fremtiden ad frivillig Vej kan faa omprioriteret, naar de efterstaaende Panthavere giver Tilladelse dertil, gøre opmærksom paa, at saadan opfatter jeg i hvert Fald ikke den Ændring, der her er Tale om. Der staar i Gælds-saneringsloven, at man uden at spørge de efterstaaende Prioritetshavere kan sanere inden for den Grænse, som Gældssaneringsloven fastsætter, og jeg gaar ud fra, at det er det, der her er Tale om, altsaa at man ved en Omprioritering kan handle frit uden at spørge de efterstaaende Prioritetshavere, for saa vidt man ikke forskyder disses